

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

De cabaretgroep Rode Koers in 1947.

De historie van het rode lied

Op 24 februari organiseert de werkgroep geschiedenis van de Wiardi Beckman Stichting in Utrecht een bijeenkomst met een viertal lezingen over de historie van het Rode Lied. Er zal ook worden gezongen en wel door m'n dochter Liesbeth die zowel oude als nieuwe rode liedjes ten gehore zal brengen. Men kan zich voor deze bijeenkomst aanmelden door een Mail te sturen naar wg--geschiedenis@wbs.nl.

Dit herinnert mij uiteraard aan de tijd, nu precies 65 jaar geleden, dat ik rode liedjes begon te schrijven voor het politieke lekencabaret. Ik illustreer dat graag met een foto van de cabaretgroep *Rode Koers* die destijds in Zaandam en omgeving de partijbijeenkomsten opvrolijkte. Het zijn van links naar rechts: Magda Sikma, Git Kerkhoven, Piet de Boer, mijn geliefde Greetje, Tiny en Piet Al, Rie Zeeman en ikzelf. Ik was toen werkzaam als journalist en het leiden van dit cabaretgroepje viel onder de noemer vrijetijdsbesteding. Maar het was uiteindelijk wel het voorspel tot de volgende stap in mijn carrière: tekstschrijver voor het politieke cabaret in dienst van de PvdA.

Zouden ze toch weer gaan zingen in die partij?

In memoriam Cor Smit

Op 3 februari 2012 is op 96-jarige leeftijd overleden muziekuitgever Cor Smit. Jarenlang heb ik met hem in diverse besturen de belangen van muzikanten en –uitgevers behartigd en ik bewaar de beste herinneringen aan zijn inzet. Bij zijn afscheid als bestuurslid van Buma op 14 juni 1995 heb ik hem geëerd met een rondel dat ik hier graag herhaal ter herinnering aan deze nijvere bestuurder.

*SMIT schreef ik liever met een D,
de D van durf, want heel zijn leven
is vol van daden, vol van streven
zowel te land als overzee.
Als plicht hem roept kent hij geen 'nee'.
Het meest heeft hij zichzelf gegeven.
SMIT schreef ik liever met een D
want smeden was zijn ware leven,
zie hem daar staan, hij telt voor twee,
door kracht en kunde voortgedreven,
de zware hamer hoog geheven
maakt ook het hardste staal gedwee.
SMIT schreef ik liever met een D.*

Antwoord aan mijn zoon

Dezer dagen zond mijn zoon mij een knipsel uit een Duitse krant waarin voorspeld werd dat Europa zal bezwijken aan zijn schuldenlast. Hij vroeg mijn mening hierover. Dit was mijn antwoord: "Ook dit is toch weer een beetje simplistisch geredeneerd. Wat feitelijk gebeurt is dat we succesievelijk een beetje van onze welvaart aan het inleveren zijn. Daar is niks mis mee, want we leefden al jaren of eeuwen boven onze stand ten koste van andere werelddelen. De armoede zal wel toenemen, maar we zijn nog mijlenver verwijderd van het niveau van de negentiende eeuw. Het ergste is dat kiezers door dit alles de weg kwijt zijn en in paniek verkeerde keuzes maken. Laat je voorlopig maar niet gek maken door die onheilsprofeten."